

ВСЕБІЧНИЙ РОЗВИТОК ДИТИНИ НА УРОКАХ ХОРЕОГРАФІЇ

У системі художнього виховання дітей одне з найважливіших місць посідає мистецтво хореографії, яке ефективно впливає на всебічний і гармонійний розвиток особистості. Систематичні заняття в хореографічних колективах шкіл різного типу, позашкільних навчальних закладах, ознайомлення учнів із досягненнями вітчизняного хореографічного мистецтва – все це сприяє вихованню в них естетичних почуттів і вміння цінувати прекрасне в мистецтві, житті, у взаєминах між людьми [1, 48].

До дитячої творчості психологи відносять: хореографію, образотворче мистецтво, музичну творчість, гру, складання казок і віршів, фантазування. Але передусім у дитини виявляються здібності танцювати під музику. Завдяки рухові під музику у дитини розвиваються слухо-моторні, зорово-просторові координації, музичний слух, дитина оволодіває загальними рухами, вчиться керувати своїм тілом. А це означає, що активізується робота моторної зони мозку – основи для нормального розвитку мови. Вплив музичного твору сприяє встановленню балансу між процесами збудження і гальмування, а також емоційної гнучкості, спроможності переключатися з негативних емоцій на позитивні.

Танці, як ніякий інший вид мистецтва, сприяють гармонійному і повному засвоєнню життєво необхідних навичок, що їх людина встигає передати за досить короткий час, до того ж яскравіше й емоційніше, ніж якимось іншим способом.

Мета хореографічного навчання – сприяти естетичному вихованню і фізичному розвитку дітей, дати їм початкову хореографічну підготовку, виявити нахили і задовольнити потребу в руховій активності, розвинути почуття ритму, танцювальну виразність, координацію рухів, і на цій основі – виховати художній смак і вміння сприймати мистецтво танцю.

Збалансовані помірні навантаження на усі групи м'язів поступово формують сильний м'язовий корсет, який утримує правильну поставу. Танці сприяють зміцненню здоров'я, адже при виконанні вправ на розтягування м'язів у них виробляються речовини, що зміцнюють здатність організму протидіяти інфекції. Також заняття хореографією сприяє зменшенню проблем із зором, оскільки є необхідність постійно змінювати фокусування погляду – тренуються м'язи очей.

І звичайно, заняття танцями є розв'язанням проблеми вільного часу. Хореографія виховує характер, вимагає регулярних тренувань, що формує волю, вміння досягати поставленої мети, співпрацювати з товаришами.

Природна потреба кожної дитини в русі й художньому самовираженні знаходить своє вирішення в переході образних уявлень, що виникають в результаті сприймання музичного твору, в рухи тіла (танець) і руки

(малювання) дитини. У пластичному малюнкові танцю і образотворчого зображення дитини віддзеркалюється те величезне задоволення (м'язова радість), яке дитина отримує від руху.

Особливе місце серед творчих здібностей дітей займає фантазія.

Фантазія – це художня вигадка, яка виражається у здатності комбінувати образи, що існують у підсвідомості. Під час уроків хореографії діти мають змогу пантомімічно передавати свої фантазії, вигадувати нові танцювальні рухи.

Вільна, мимовільна, нерегульована і емоційна взаємодія дитини зі світом внутрішніх відчуттів і уявлень, що виникають як безпосередні відгуки на навколишній світ звуків, кольорів, запахів, дотиків, відображення цих імпульсів у танці, – це фрагмент, на якому потім будується уся система свідомих взаємодій з навколишнім світом і світом власних переживань, праці з іншими та самим собою.

Діти вірять у казки і люблять перевтілюватися у того чи іншого казкового персонажа. За допомогою танцювальних рухів вчать передавати характерні особливості своїх героїв, водночас демонструвати і свою індивідуальність [2, 57].

Зараз, коли віртуозність танцю досягає фантастичних вершин, ми так рідко зустрічаємося на сцені із цікавою виконавською індивідуальністю: усі якісь однакові, одних від інших іноді й не відрізниш і не запам'ятаєш. Адже у школі педагог прагне розвивати акторське дарування учня-танцівника й «пустити його у плавання» професійно оснащеним. На жаль, у колективах, куди наші юні вихованці потрапляють після закінчення школи, подальшим формуванням їхньої індивідуальності майже ніхто не займається. Особливо це помітно на прикладі великих театрів. Там важливіше за все техніка солістів і рівність кордебалету. Добре, якщо справді талановитим людям удається «вирватися» з цього [3, 12].

У своїй подальшій роботі з дітьми, я намагатимуся, щоб вони відчували на своєму організмі наскільки фізичні рухи ритмічної гімнастики корисні у розвитку точності, швидкості, координації, зосередженості та інших професійно значущих якостей. Вони також сприятимуть формуванню дитячого позитивного емоційного стану, дають можливість зробити свій організм сильнішим, гнучким і фізично загартованим, контролювати самопочуття і настрій, повірити в себе та у свої сили. Головне – ніколи не відступати назад, а завжди йти до своєї мети [4, 35].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Тараканова А. Мистецтво та освіта. – 2006.
2. Слесарева О. Рідна школа. – 2005.
3. Кирилюк В. Відкритий урок: розробки, технології, досвід. – 2007.
4. Пустолякова Л. Фізичне виховання в школі. – 2008.